USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: O. K.**, zastoupena JUDr. Janem Šimkem, advokátem, se sídlem Praha 8, Čimická 809/53, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2004, č. j. 10 Az 135/2003 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátovi JUDr. Janu Šimkovi, **se určuje** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč. Odměna je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2004, č. j. 10 Az 135/2003 - 36, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2003, č. j. OAM - 9028/VL - 07 - P05 - 2001, jímž stěžovatelce nebyl udělen azyl.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí, že napadá v celém rozsahu rozhodnutí správního orgánu (tedy žalovaného) a namítá porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a odst. 4 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správního řádu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přitom svá tvrzení odůvodňuje poukazem na situaci v zemi svého původu, kde je ohrožena na životě a nemá se kam obrátit, a dovozuje splnění podmínek pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Stěžovatelka žádá o přiznání odkladného účinku jí podané kasační stížnosti a navrhuje napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. V doplnění kasační stížnosti pak stěžovatelka uvedla, že se jí v České republice narodilo dítě a v případě jejího návratu do země původu jí vzniknou potíže s vyřízením dokladů, kromě toho namítala komplikace spojené s výměnou občanských průkazů v zemi jejího původu a tvrdila ohrožení života rodiny.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost je přitom opravným prostředkem směřujícím proti rozhodnutí krajského soudu (v daném případě je tímto soudem Městský soud v Praze), proti němuž směřuje, nikoli dalším stupněm soudní ochrany, v němž lze brojit proti rozhodnutí správního orgánu. To ostatně vyplývá zřetelně z formulace kasačních důvodů, pro které lze výlučně kasační stížnost podat. Je-li kasační stížnost podána z jiných důvodů, je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Neobsahuje-li přitom žádný kasační důvod, soud postupuje podle § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a stěžovatele vyzve k doplnění kasační stížnosti.

Z obsahu kasační stížnosti vyplynulo, že stěžovatelka nebrojí kasační stížností proti postupu Městského soudu v Praze, tedy nic mu nevytýká, žádný jeho závěr nenapadá, ale proti postupu žalovaného, který již napadla právě u Městského soudu v Praze. Kasačním důvodem, o který se kasační stížnost stěžovatelky opírá, jsou tedy vady řízení před žalovaným a nesprávné posouzení splnění podmínek pro udělení azylu z humanitárních důvodů; ani nepřímo nelze dovozovat, že by některá z námitek obsažených v kasační stížnosti směřovala vůči rozsudku Městského soudu v Praze. Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovodit nelze. Stěžovatelčina argumentace ohledně pochybení žalovaného žádný ze shora uvedených kasačních důvodů ani při nejvyšší míře příznivosti posouzení obsahu kasační stížnosti nepředstavuje. Pokud jde o vady řízení před žalovaným, na nichž kasační stížnost jedině stojí, ty by mohly být v kasační stížnosti obsaženy pouze do té míry, pokud by stěžovatelka uplatnila kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tj. podala-li by kasační stížnost z důvodu vad řízení před Městským soudem v Praze a tvrdila-li by, že Městský soud v Praze měl z konkrétních důvodů, které by však stěžovatelka musela namítat, pro důvodně vytýkané vady řízení před žalovaným jeho rozhodnutí zrušit, avšak neučinil tak. Takový směr stěžovatelčiných tvrzení však z obsahu kasační stížnosti ani po jejím doplnění, které samo o sobě ani v kontextu s obsahem kasační stížností žádný kasační důvod neobsahuje, dovozovat nelze.

Ze shora uvedeného tedy nezbývá než uzavřít, že v kasační stížnosti byly obsaženy toliko takové důvody, které nelze subsumovat pod kasační důvody podávané z § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Nebylo tedy třeba stěžovatelku vyzývat k doplnění kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a o důsledcích takového nedoplnění ji poučovat, což by bylo zapotřebí při úplné absenci kasačních důvodů, avšak Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost odmítnout podle § 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud jde o odměnu ustanoveného zástupce, Nejvyšší správní soud určil ustanovenému zástupci odměnu za jeden úkon právní pomoci - první poradu se stěžovatelkou včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, společně s jedním režijním paušálem podle § 13 téže vyhlášky. K vyplacení odměny stanovil soud přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu